

A hülyék meg a demokrácia

2024 június 13. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Szörnyen buta, tájékozatlan emberek is dönthetnek arról, milyen irányt vegyen országok sorsa.

Egy politikusnak – ha úgy tetszik – szolgálati kötelessége azt nyilatkoznia minden választás után, végződjön az bárhogy a számára, hogy tiszteletben tartja a választók döntését, meghajol a népakarat előtt. Ha nem így tesz (mert például duzzog, hogy elzavarták települése vagy országa élét), akkor a legközelebbi választáson minden bizonnyal még nagyobb ruhát s még kevesebb szavazatot kap. Persze ez se mindig igaz: az emberek egy része feledékeny, könnyen kimegy a fejéből, hogy évekkorábban vérig sértették. Magam viszont nem vagyok politikus, nem teperek senki szavazatáért, így udvariaskodás helyett beszélhetek szintén. A vasárnapi választásra célok. Szóval: ahogyan némely településen, kerületben döntöttek a választók, abban az égvilágon semmi tiszteletre méltó nincs.

És hogy e tisztelet hiány mennyire független a pártlogóktól, arra máris mondok egy példát. Például tiszteletre méltónak tartom, hogy Budapest XIII. kerületében az ottaniak a baloldali Tóth Józsefet választották polgármesternek sokadjára, hatalmas fölénnyel. Még politikai ellenfelei is tisztelettel beszélnek róla. E tiszteletért megdolgozott.

Ezzel szemben semmiféle tiszteletet nem érdemel egy olyan ember újbóli polgármesterré választása, aki 2018-as választási veresége után kiállt ország-világ elé, és közölte, nem tud gratulálni a győztesnek.

Akiből hiányzik a legelemibb emberi tisztesség, aki képtelen elismerni a vereségét, azon ugyan mit tiszteljünk? Egy csöpp tiszteletre sem méltó az, aki egy minap kiszivárgott hangfelvétel szerint arról beszélgetett a haverjaival, miként veri majd szét Vitézy Dávid fejét egy lapáttal, ha el merészel indulni ellene a polgármester-választáson. És nem mellesleg: szakmai-politikai értelemben is méltatlan bármilyen köztiszteletre, közbizalomra az, aki eltapsolja a kasszában hagyott kétszázmilliárd forintot, csőd szélére sodorja Budapestet.

S mindeközben van képe arról hazudozni, hogy kivézteti a kormány, holott a valóságban soha olyan sok pénzt nem kapott az államtól Budapest, mint 2019 és 2024 között, és soha olyan magas iparüzemi adó-bevétele nem volt. Nem, semmi tiszteletre méltó nincs egy ilyen kártékony kóklerben, s abban a döntésben sem, hogy a budapestiek 47,53 százaléka rá szavazott. Hacsak az újrászámolás nem penderíti ki székéből a lapátos embert. Esetleg a visszalépett fideszes jelölt nevének – egyes kerületekben – alig látható áthúzása miatt nem rendelnek el új polgármester-választást. Reméljük, elrendelnek. Akkor azért megnézném, amint ráfagy a biciklis manóken képére a formatervezett vigyor.

Ugyanebbe a sorba tartozik, ami a város XII. kerületében történt. A hegyvidéki lakosság 53,64 százaléka, 16 124 választó gondolta úgy, hogy jó ötlet egy viccpárt politikusát polgármesterré emelni, s mellé tizenegy kutyapárti „politikust” a képviselő-testületbe ejtőernyőztetni.

Az a Kovács Gergely lesz a polgármester, aki maga büszkélkedett vele, hogy drogot termelt. „Amikor füvet természettem, jobban éltem, mint politikusként” – mesélte. Tekintetéből látszik, megszólalásaiból érződik, hogy serény fogyasztó is.

Amit amúgy maga sem titkol: egyszer közölte, esze ágában sincs leszokni a marihuánáról. Tüntetni is szokott a legalizálása mellett. Meglehet, egy korsó sör mellett élvezetes társaság Kovács Geri, jókat lehet vele röhögcsélni – no de kinek jut eszébe közhatalmat adni a kezébe? Hát a hegyvidékieknek. (Hogy ez a helyzet elállhatott, abban megvan a maga felelőssége az elzűzött polgármesterek. Ám az egy másik történet.)

Nem az a legnagyobb baj (bár nem is kicsi), hogy súlyos kábítószerfüggők elindulhatnak választásokon, hanem hogy akad, aki rájuk szavaz. Sőt oda jutottunk, hogy egy budapesti kerület több mint fele így tesz. Felőtt, elvileg felelős állampolgárok hatalmat adnak olyannak a kezébe, aki betépve, bazári majomként kiröhögi a politikát, cirkusszá degradálja a demokráciát, óvodás színvonalon bohóckodik.

Ez a demokrácia csődje. S igencsak elgondolkodtató, nem kellene-e valahogy gatyába rázni az egészet.

Ilyenkor célszerű „szakértőkhöz” fordulni. Mit is mondott a demokráciáról a XX. század egyik legjelentősebb alakja, Winston Churchill? „A legjobb érv a demokrácia ellen egy ötperces beszélgetés egy átlagos szavazóval.” Ami egyfelől igaz, másfelől vicces, harmadrészt viszont – utóbbiból következően – tragikus. Szörnyen buta, tájékozatlan emberek is dönthetnek arról, milyen irányt vegyen országok sorsa. Például olyanok, akik azt sem tudják, milyen

államforma van Magyarországon, és folyton köztársaságot követelnek. Vagy olyanok, akik szeretik kádban fürösztelni elektromos rollerjüket. A csillagok kedvezőtlen együttállása, esetleg a Zuckerberg-galaxis (Facebook) algoritmusával keltett tömegpszichózisok olyan alakokat lökhetnek a politika magas polcaira, akik a saját feleségüket lehallgatják mosogatás közben. A sötétség olyan méreteket öltött, hogy egy ilyen figurának vallási fanatikus rajongói vannak. („Az Ég küldte Pétert!”)

Ugyancsak a nép bölcsessége (vagy az elhunytak szavazatai) juttattak hatalomra a tengerentúl egy olyan idős bácsikát, aki folyton elbóklászik a rendezvényein, láthatatlan emberekkel fog kezét és elalszik tárgyalás közben. Egy ilyen ország itteni helytartójának meg van képe demokráciáról oktatni minket. Kabaré.

Van tehát igazsága Churchillnek. Elég pár percet olvasgatni tetszleges politikai Facebook-oldalán a (bármilyen pártszimpátiájú) hozzászólásokat, hogy elgondolkodjunk a „népuralom” áldásain. A demokrácia bajnokai ilyenkor szokták mentőként idézni Churchillt, hogy „a demokrácia a legrosszabb kormányzási forma – nem számítva az összes többi, amellyel az emberiség időről időre megpróbálkozott”. Ami viszont már erősen véleményes. Talán maga Churchill is visszaszívna szavait, ha egy pillanatra belekóstolhatna korunk irányított káoszába, migráns-genderes területébe.

– A demokráciával az alapvető baj az, hogy olyanok döntenek mindannyiunk sorsáról, akiket vagy nem érdekel ez az egész, vagy elfogultak, netán ostobák – vallja Jason Brennan politikafilozófus, a Demokrácia ellen című, 2016-ban megjelent kötet szerzője. Brennan szerint a társadalmat három osztályra oszthatjuk. Vannak a hobbisták, akik pont úgy viselkednek, mint Tolkien regényében, A gyűrűk urában Zsákos Frodóék: nem érdekli őket a politika, és azt szeretnék, hogy hagyják őket békében pipázgatni. A második csoportba tartoznak a huligánok, akik olyanok, mint a futbalszurkolók. Tájékozottak, de csak a világlátásuk szerinti forrásokból. Tehát csúrlátásúak. És végül vannak a Star Trek sci-fi-sorozatból vett vulkániak, akik érzelemmentesek és racionálisak. A mi társadalmunkban például vannak a filozófusok, politológusok, akik (már amelyek) képesek tárgyilagosan megközelíteni a politikát, érvelni akármelyik oldal álláspontja mellett és ellen.

Jason Brennan szerint az a baj a demokráciával, hogy túl sok a hobbisták és a huligánok, a szavazatok pedig hatalommal jár. Úgy véli, a demokrácia nem valami önmagában jó dolog, csupán egy eszköz, amelynél akár találhatnánk jobbat is.

Más kérdés – ezt már én teszem hozzá –, hogy a jelenlegi káoszdemokráciák irányítóinak eszükben sincs hagyni, hogy átkérdzünk jobb, élhetőbb, sikeresebb társadalmi modellbe. Már az ezen való merengés is bűn szerintük.

Nekik az az érdekük, hogy Bidenek, kutyapártiak és Karácsony Gergely vezessenek minket.

Pilhál Tamás - www.magyar nemzet.hu

Ajánló

